

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. května 2023 samosoudcem JUDr. Lukášem Kratochvílem,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**,
je vinen, že

dne **XXX** 2021 v době od **XXX** hodin do **XXX** hodin v **XXX**, **XXX**, v prostorách masážního salónu, v průběhu objednané masáže zad, kterou prováděl **XXX**, narozené **XXX**, jež se nacházela ve zranitelné poloze a v podřízené pozici se sníženou obranyschopností, když ležela nahá na masážním lehátku s důvěrou k jeho osobě jako masérovi, zneužil situace a přiložil své prsty na její **XXX** a po dobu několika sekund jí bez jejího souhlasu prováděl **XXX**,

tedy

donutil jiného zneužitím bezbrannosti k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku je obžalovaný povinen ve zkušební době podle svých sil nahradit nemajetkovou újmu trestnou činností způsobenou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené **XXX**, narozené **XXX**, na náhradu nemajetkové újmy **částku 70 000 Kč**, a to k rukám její zmocněnkyně **XXX**,

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená **XXX**, narozená **XXXX**, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal dne 29. 12. 2022 obžalobu na **XXX** pro skutek uvedený ve výroku rozsudku. Soud ve věci nařídil a následně i konal hlavní líčení dne 29. 3. 2023 a 3. 5. 2023, na kterém vyhlásil rozsudek.
2. Přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, se dopustí ten, kdo donutí jiného zneužitím bezbrannosti k pohlavnímu styku.
3. Poškozená **XXX** se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, která jí měla vzniknout v souvislosti s jednáním obžalovaného, pro které byl obžalován. Následkem trestného činu má psychické problémy, kontaktovala linku bezpečí, dochází na terapie, **XXX**. V důsledku předmětné události se u ní rozvinula akutní reakce na stres, když popsané potíže přetrvávají až do současnosti. V této souvislosti odkázala na příslušná ustanovení občanského zákoníku i na přílehlavou judikaturu Nejvyššího soudu ČR.
4. Podle § 209 odst. 1 tr. řádu k žádosti poškozené soud provedl výslech obžalovaného a následně svědkyně – poškozené odděleně, aby se neseťkali. Následně seznámil obžalovaného s obsahem výpovědi poškozené, ke které se mohl vyjádřit, otázky obžalovaný již neměl.
5. V přípravném řízení obžalovaný odmítl vypovídat, při hlavním líčení jakoukoliv vinu popřel. Obžalovaný u hlavního líčení vypověděl, že pracuje jako masér (OSVČ) 15 let, praktikuje masáž celého těla, praxi má na adrese **XXX**, klienty má každý den 8 až 10 osob bez věkového omezení. S poškozenou navázal kontakt telefonicky, když se na **XXX** 2021 asi měsíc předem objednala na masáž. První masáž proběhla v **XXX** 2021 odpoledne, od poškozené zjistil, že má problémy s **XXX**, ona na masáži docházela, takže věděla, jak si má lehnout, měla na sobě pouze kalhotky. Ležela na bříše, nejprve se jí podíval na SI skloubení, které měla zablokované na pravé straně, horní část měla ztuhlou, odblokoval jí bederní páteř a rozmasíroval jí zadek i nohy, používal přitom olej, přitom jí kalhotky posunul pod zadek, celou dobu byla v poloze na bříše, masáž trvala hodinu. On měl na sobě tričko a kratásy, byl celou dobu oblečen. Neví o tom, že by se jí dotkl **XXX**, ona měla ruce podél těla vedle sebe na kraji lehátka, on se o lehátko opíral, když se nad ní nakláněl, aby vydržel se zády. Mohl se jí dotknout, ale není o tom přesvědčen. Poškozená hodnotila masáž pozitivně, byla spokojená, že masíroval důrazně, do hloubky svalů. Domluvili se hned na dalším termínu na **XXX**. Druhá masáž byla v listopadu v **XXX** hodin, trvala hodinu, probíhala stejným způsobem, poškozená měla **XXX**. Ten den byla poslední klientkou, poškozená byla podle obžalovaného zase v kalhotkách, ale s určitostí si to po té době již nepamatoval. Poškozená ležela na bříše, odblokoval SI skloubení, rozmasíroval jí hýždě, sval z boku, krk, u nohou jí rozmasíroval vzpřimovače zezadu, prohříval lávovými kameny, aby došlo k prohřátí a uvolnění svalů, kameny jezdil po těle včetně nohou, zadku a obracel je. Přitom pouštěl rockovou hudbu, která na jeho dotaz poškozené nevadila, vždy se přizpůsobí klientovi. Každému klientovi říká, že se při masáži musí

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

přiblížit k intimním partiím, protože vzpřimovač se upíná v tříse, a kdyby se mu cokoliv nelíbilo, bylo to nepříjemné nebo bolestivé, ať se ozve. Této masáži nevěnoval zvláštní pozornost, až poté, co ho navštívil XXX poškozené pan XXX a začal ho obviňovat, že XXX znásilnil. Stoprocentně nemohl potvrdit, že poškozená ležela po celou dobu jen na břicho. Pokud se obracela, pak by prováděl automatickou masáž tříselných svalů zepředu a masíroval by jí prsní svaly. Přídavací sval v poloze na zádech by masíroval oběma rukama, jsou to silné svaly, jezdil by od kolena nahoru až k tříslu, protože u třísla je to nejvíc stažené a nejcitlivější. V případě nahřátí hýždí a upínacího svalu by přikládal lávový kámen svrchu mezi stehna, zmáčknul nohu a podržel by to. Během obou masáží byla poškozená naprosto uvolněná, nemluvili, soustředil se na svaly. Nevyloučil, že při zajetí do třísla se mohl malíčkem nebo kamenem dotknout XXX. Pokud měla nějakou výtku, tak by přestal a omluvil se, je to neúmyslný dotek, když má člověk blízko nohy a masér zajede k tříslu, tak se můžete dotknout intimních partií, ale rozhodně ne poševního vchodu. Zdůraznil, že obě masáže trvaly hodinu, doba 2,5 hodiny uváděná poškozenou je nesmyslná, to by nikdy fyzicky ani nedal. Poškozená si pravděpodobně nestěžovala, výrazný problém si nepamatuje. Nynější stanovisko poškozené si vysvětloval tím, že mohla být přecitlivělá, připustil pouze letmý dotek. Po skončení masáže při placení se domluvili na další termín v XXX. Měl za to, že poškozená byla spojená, neměla žádné výtky a s tím odešla. Nevzpomněl si, že by mu v minulosti klienti vytýkali, že by se jich nevhodně dotkl.

6. Svědkyně jako poškozená XXX u hlavního líčení vypověděla, že se do XXX přestěhovala s rodinou XXX, obžalovaného jako maséra vyhledala podle recenzí a kontaktovala ho emailem, vyhovovaly jí večerní termíny, neboť má XXX a pracuje na XXX. První masáž byla v XXX 2021 v XXX hodin, trvala hodinu, před ní i po ní byl objednan další klient. Na masáže dříve docházela pravidelně, má problémy se XXX, automaticky si sundala podprsenku, ponechala si spodní kalhotky. Podotkla, že s nahotou nemá problém, nestyděla se, chodila na nuda pláž. Obžalovaný měl kratšy a tričko, bylo zvláštní, že pustil hard rockovou muziku, ptal se, jestli jí to nevádí, řekla, že je to v pohodě. Masáž byla s olejem a asi i lávovými kameny, trvala hodinu, celkově byla opravdu dobrá, proto si domluvila další dva termíny. Zarážející pro ni bylo, že když ležela na břicho, měla dojem, že jí masér jako omylem XXX, jak se naklání a šahal na trapézy, viděla jeho nohy a pozná XXX. K tomu došlo několikrát. Verbálně nereagovala, stáhla ruku, snažila se to sama pro sebe zracionalizovat a zlehčit, tedy že k tomu došlo omylem. Žáda jí masér uvolnil, cítila se dobře, za což ho pochválila. Proto přišla na druhou masáž, kdyby dala na intuici, tak by už na další masáž nechodila. Druhá masáž byla v XXX od XXX hodin, měla náročný den, byla na služební cestě, před ní odcházela mladá holka. Protože měla po první masáži zničené kalhotky od oleje, zeptala se maséra, zda si může odložit, důvěřovala jeho profesionalitě, byla tedy nahá, neví, jestli ji přikryl, ležela na břicho. K dotazu maséra potvrdila, že žádá masáž zad jako minule, poté na chvíli mohla i zaspat. Druhá masáž probíhala jako první, XXX v dlani cítila jednou na krátký okamžik, když se naklonil. Probudila se, když jí začal masér přejíždět lávovými kameny po zádech po zadku a blížil se k XXX, trvalo to dlouho asi 15 minut, když byl v oblasti intimních partií, probudila se. Manipulaci s lávovými kameny zakončil tím, že kámen přiložil zezadu na XXX a držel ho tam asi 15 vteřin, pak řekl, ať si lehne na záda, což učinila, aby ho nenaštvala. Začal jí masírovat trapézy, krk a vrchní část prsních svalů, což bylo standardní. Najednou stál vedle ní a XXX naolejovanýma rukama, mohlo to trvat 15 vteřin, velmi dobře si pamatuje styl doteků, nebylo to náhodné zajetí, byla to činnost. Nikdy předtím se jí to nestalo, aby se nějaký masér dotkl intimních partií. Masér se choval slušně, nezvyšoval hlas. Neměla z něj pocit agrese napřímo, ale pocítovala omezení osobna ve chvíli, kdy jí vkládal XXX, XXX do dlaně, působil fyzicky jako ranař, měla obavu se ozvat. Při kontaktu s jeho intimními orgány, neměla pocit, že by byl vzrušený, připustila, že nahlas dýchal, ale neví, zda to bylo vzrušením nebo namáhavostí masáže. Na lehátku byla v podřízené pozici, nechtěla se více ozvat, aby nevznikl konflikt, o který nestála. Začala vyhodnocovat situaci, říkala si, že to vydrží,

nechtěla maséra naštvat, bála se, nevěděla, jestli nezamkl dveře. Její úvahy o dramatickém scénáři byly ovlivněny situací, byli sami, neznala ho, mohlo se stát cokoli. V podobné situaci nikdy nebyla. Říkala si, že to zkusí vydržet, bylo to nepříjemné, bála se jít do konfliktu, on vypadal fyzicky zdatný, proto mu jen řekla, jestli by mohl být méně intimní, stáhl se, omlouval se, chválil jí, že není pruderní, že to ženám pomáhá se uvolnit v každém směru. Byla ráda, že s ní mluví, že bude moci odejít, ptala se, kolik je hodin, že už je pozdě. Obžalovaný řekl, že se to protáhlo, bylo půl desáté, upozornila ho, že na ní čeká XXX. Poté se utřela, oblékla se. Obžalovaný jí chválil, že má krásné vysportované tělo, fyzicky jí bylo zle. Začal se ptát na další termín, řekla mu, že ho mají již domluvený, on odvětil, že si na ni bude rezervovat večerní termíny. Dveře zavřené nebyly, byla tam tmavá chodba, šla k autu, kde se zamkla. Po cestě volala XXX XXX, které vyprávěla, co se jí stalo. XXX jí řekla, že „si nemyslí, že se nic nestalo, měla by to promyslet a rozhodnout se, co s tím bude dělat“. Když přijela domů, řekla vše XXX, který byl z toho v šoku, vyjádřil jí podporu. Následně vyhledala odbornou pomoc. Získala kontakt na organizaci proFem, kde jí bylo vysvětleno, že jde o závažný přečin, poté online kontaktovala sociální pracovníci i právníčku, navrhly jí terapii, kam dochází dosud. Po dohodě s XXX šel na další termín masáž on, aby konfrontoval maséra a nahrával to. Nechtěla nikoho obvinít zbytečně, předčasně, dokud nevyčerpá všechny možnosti, aby se situace napravila. Obžalovaného hlas, arogance a sebejistota, to, že nedělá nic špatného, nestandardního, jí přesvědčilo, že by takový člověk neměl v masérské praxi pokračovat a kontaktovala policii. Oslovila různé právníky, nakonec se obrátila na právníčku XXX, na policii, kde popsala, co se jí stalo. Terapii absoluuje od XXX 2022, byla v Bílém kruhu bezpečí, vyčerpávalo jí stále to někomu vysvětlovat. Terapie probíhá po celou dobu, XXX. XXX. Tato událost jí výrazným způsobem zasáhla do života. Chvíli docházela k XXX, protože má stále problémy se XXX, ale i to jí bylo nakonec nepříjemné, XXX. Tehdy se svěřila masérce s předchozí špatnou zkušeností s masérem, který jí sexuálně obtěžoval, neřekla jeho jméno. Masérka se zeptala, zda-li se jedná o osobu, kterou masérka označila, zmínila 3-4 klientky, kterým se stalo něco podobného. Poškozená popsala, že když jde v XXX.

7. Svědek XXX, XXX poškozené, vypověděl, že jeho XXX má dlouhodobě problémy se XXX, chodila na masáže i dříve, když ještě bydleli v XXX a XXX. V XXX bydlí s rodinou asi XXX. XXX si našla maséra v XXX, poprvé u něj byla v XXX 2021, na podrobnosti si již nepamatoval, proběhlo to vcelku normálně, z hlediska masáže to bylo asi dobré, možná jen zvláštní hudba. Proto si domluvila XXX další termín masáže na XXX 2021, byl to večer kolem XXX hodiny všední den, vracela se domů po náročně pracovní cestě z XXX. On zůstal doma s XXX, staral se o ně. Kolem deváté večer mu přišlo, že už je docela pozdě, že by měla být XXX doma, ale nechtěl hysterčit, proto jí nevolal. Poškozená domů přijela kolem XXX, zdála se mu zaražená. Pomalu začala vyprávět, co se jí při masáži stalo. Teprve po chvíli pochopil, co jí obžalovaný udělal. Byl z toho v šoku. XXX mu popisovala, že při masáži ležela na břichu, potom i na zádech, přitom byla nahá, protože poprvé měla zničené spodní prádlo. XXX není pruderní, takže ho to nijak nepřekvapilo. Obžalovaný jí masíroval záda a během masáže nohou, jí zajel rukama XXX. Potom ležela na zádech, masíroval jí prsní svaly víc, než je zvyklá a najednou jí prsty rukou zajel na XXX. V tu chvíli prý byla poškozená v šoku, XXX, proto obžalovaného jen požádala, jestli by nemohl být méně intimní. Nebyla prý vůbec schopná nic jiného udělat, jen doufala, že to brzy skončí. Bylo vidět, že XXX byla z toho špatná a rozrušená, on také. Poradil jí s její XXX, aby zavolala do nějaké poradny. Na základě toho začala chodit XXX na pravidelnou terapii. Ve shodě s XXX se dohodli, že na plánovaný další termín masáže v XXX půjde on a pokusí se obžalovaného konfrontovat. Protože není žádný ranař, dovezl ho na místo XXX, který čekal nedaleko u auta, svědek vzal mobil do kapsy u bundy a následně si asi pětiminutový rozhovor s obžalovaným nahrával. Zeptal se obžalovaného, proč to těm ženám dělá, proč na ně sahá. Svědek byl přesvědčen, že to nemohl udělat poprvé. Obžalovaný se ho zeptal, zda mu to vadí. Doslova to nepřiznal, ale bylo z něho

poznat, že ví, o čem je řeč, zjevně to nepovažoval za problém, nebyl překvapený, na co se ho ptal. Nedošlo mezi nimi k žádnému fyzickému konfliktu. Doma pustil nahrávku XXX, která byla překvapená z reakce obžalovaného, který se ani neomluvil. Svědek potvrdil, že poškozená si po této události našla nevidomou masérku, nyní již na masáže nechodí vůbec, ačkoliv by je potřebovala, XXX. Je ze všeho ustrašená, např. XXX. Projednávaná událost XXX velmi neblaze poznamenala, je XXX. Taková dříve nebyla.

8. Svědkyně XXX jako XXX poškozené vypověděla, že s poškozenou XXX se znají z XXX, poškozená jí byla XXX, jsou XXX, jsou pravidelně v kontaktu telefonickém i osobním, minimálně 1x - 2x měsíčně se setkají, vědí o sobě prakticky vše. Svědkyně ví o dlouhodobých problémech poškozené se XXX, preferuje spíše masáž fyziologickou. Na masáže docházela v minulosti a po přestěhování do XXX se snažila najít maséra, když po první masáži jí poškozená říkala, že masér ji masíroval záda intenzivně. Byla s masáží spokojená, vyhovoval jí i večerní čas kvůli práci a XXX. Poškozená jí také říkala, že když ležela na břiše na lehátku a měla ruce podél těla dlaněmi nahoru, tak měla během masáže pocit jako by na její dlaň masér vložil XXX. Myslela si, že to musel být omyl. Proto k němu šla i podruhé. Den před druhou masáží se spolu viděly dne XXX 2021 v XXX, přespávala u ní a druhý den jela pracovně do XXX. Poškozená tehdy vyprávěla, že bude mít náročný den, ale že se těší na to, že ho zakončí masáží. Následující den večer jí poškozená volala z auta, když jela přímo od toho maséra. S XXX seděli v obýváku a dívali se na film, mohlo být po deváté hodině. Do telefonu jí poškozená vyprávěla o masáži takovým zvláštním nezúčastněným hlasem, přesně popisovala, co se na masáži stalo. Říkala, že ležela nahá na břiše a masér jí masíroval záda, hodně masíroval hýždě, ale poté začal zajíždět prsty mezi XXX. Pak se otočila na záda, masíroval jí trapézy, poté i XXX, což bylo divné. Najednou od XXX zajel naolejovanou rukou mezi XXX. Poškozená jí to celé vyprávěla jako sled událostí, který se stal, bez emocí. Druhý den si znovu volaly, poškozená se svěřila XXX. Svědkyně poškozené řekla, že to není normální, že by se měla obrátit na odborníky a poškozenou i dále podporovala. Poškozená se s tou situací stále nevyrovnala, podniká kroky, aby se cítila lépe a bezpečněji. XXX. Svědkyně potvrdila, že si poškozená po konzultaci s advokátkou zaznamenala o předmětné události písemné poznámky, aby na něco po delší době nezapomněla, tyto poznámky viděla, ale k obsahu se nevyjadřovala ani nebyla nikým instruována ke svědecké výpovědi.
9. Ze zpráv poškozené o průběhu terapie a spolupráci bylo zjištěno, že poškozená XXX v důsledku jednání obžalovaného opakovaně vyhledala odbornou pomoc psychoterapeutky XXX a poradny AdvoCats for Women, organizace proFem – centra pro oběti domácího a sexuálního násilí, o.p.s. Spolupráce s psychoterapeutkou byla zahájena v XXX 2022 a probíhá dosud XXX, před soudním jednáním XXX, prvotní kontakt vzešel od klientky (poškozená) po prožití traumatizující události, při které byla vystavena sexuálnímu napadení ze strany maséra. S klientkou řešily obtíže, které snižují kvalitu jejího života, má svírající strach při běžných činnostech např. XXX. Na organizaci proFEM se poškozená obrátila XXX. 2021 telefonickou linkou pro oběti sexuálního násilí, následovala online konzultace, popsala násilí ze strany jejího maséra, který jí přiložil lávové kameny na XXX, které se následně dotýkal, uváděla i šok, vztek a obavy z maséra. Klientku podpořili a normalizovali její pocity a reakce, pojmenovali závažnost nevyžádaného sexuálního kontaktu ze strany maséra. Další kontakt byl navázán dne XXX 2022.
10. Soud zamítl listinný důkaz navrhovaný obžalovaným, konkrétně poznámky podepsané poškozenou (č.l. 50-59 spisu), jejichž existence nebyla nikým zpochybněna, byly vyhotoveny poškozenou na popud terapeutky příp. advokátky, což potvrdila i svědkyně XXX. Jejich relevanci pro výsledek řízení soud neshledal, když poukazuje na řádné poučení (§ 97-101 tr. řádu) všech svědků (včetně poškozené) zahrnující i upozornění na trestněprávní důsledky nepravdivé výpovědi.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

Soud při dodržení zásady ústnosti a bezprostřednosti vycházel zejména z výpovědi (obžalovaného, svědků) učiněných při hlavním líčení.

11. Obžalovaný s obžalobou nesouhlasil. Tvrdil, že ke skutku popsanému v obžalobě nedošlo, s tím, že poškozená mohla být přecitlivělá, připustil snad letmý dotek omylem, nikoliv úmyslně. Dále namítal, že obžaloba je založena pouze na výpovědi poškozené, když XXX a XXX poškozené pouze zprostředkovaně interpretovali skutek popsaný poškozenou. Vina obžalovaného rozhodně nebyla nadevší pochybnost prokázána. Nadto zde absentuje údajné zneužití bezbrannosti poškozené, dále zde chybí i subjektivní a objektivní stránka trestného činu. Poukazoval na nekonzistentnost výpovědi poškozené, která například postupem času prodlužovala trvání údajného sexuálního útoku (z původním 5 s až na aktuálních 15 s). Jako naprosto neadekvátní shledal i myšlenkové pochody poškozené, která se při masáži začala strachovat o život, uvažovala snad o skoku z okna, bez toho, že by se pokusila primárně ohradit a tímto způsobem situaci vyřešit. Obžalovaný požadoval zproštění obžaloby.
12. Dle judikatury Nejvyššího soudu ČR (viz usn. ze dne 9. 5. 2012 č. j. 3 Tdo 345/2012) je pohlavním stykem jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. Za bezbrannost se ve smyslu § 185 považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popř. ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání (R 43/1994-II.). V případě této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Jednak se může jednat o bezbrannost, která předpokládá celkovou odevzdanost se pachateli bez jakýchkoli známek projevu vlastní vůle či schopnosti na požadavky obviněného jakkoli reagovat. Jedná se zde o takový stav bezbrannosti, kdy se oběť nachází v situaci, již sama nevnímá, a tudíž není schopna jakéhokoli vlastního úsudku, a tedy ani jakkoli ovlivnit jednání pachatele. Pro zneužití bezbrannosti ve smyslu § 185 odst. 1 je rozhodné, že pachatel dosáhne pohlavního styku s osobou bezbrannou právě proto, že je tato osoba v důsledku své bezbrannosti neschopna čelit aktivitám obviněného, není však rozhodné, zda osoba je v takovém stavu bezbrannosti relativně trvale nebo se dostala do stavu bezbrannosti v důsledku svého tělesného nebo psychického stavu nebo zásahem jiné osoby než pachatele bez dorozumění s ním. Jde o úmyslný trestný čin.
13. Na základě provedených důkazů má soud za prokázané, že obžalovaný XXX svým jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku, naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny zákonné znaky přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Soud předesílá, že za pohlavní styk se považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, tedy nejen soulož či pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, např. orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, ale i prosté ohmatávání genitálií. Pokud tedy obžalovaný poškozené přiložil své prsty na XXX a po dobu několika sekund (není rozhodné, zda 5 s, 10 s nebo 15 s) jí prováděl stimulaci v oblasti XXX, tak i toto jednání lze zajisté považovat za pohlavní styk. Dalším znakem v daném

případě je pak zneužití bezbrannosti, kterou je třeba vnímat v nejširším smyslu, tedy nemusí se jednat o tzv. absolutní bezbrannost. Poškozená se nacházela v situaci, kdy na konci XXX večer mezi XXX hod. ve vile ležela osamocena nahá na masážním lehátku před obžalovaným jako masérem. Byla v danou chvíli šokována jednáním maséra, fakticky na určitou dobu paralyzována a objektivně tak nebyla schopna se pachatelovu jednání účinně bránit, když protiprávní jednání obžalovaného trvalo poměrně krátkou dobu. Obžalovaný je ze spáchání trestného činu usvědčován velmi podrobnou a konzistentní výpovědí poškozené, o jejíž věrohodnosti nemá soud důvod pochybovat, a to i s ohledem na její následné postup, kdy vyhledala odbornou pomoc a svěřila se blízkým osobám. Poškozená obžalovaného dříve neznala, nemá žádný důvod, aby si skutek vymyslela, zkreslila, aby se mu mstila a následně, aby musela podstoupit nepříjemné vyšetřování včetně soudního řízení. Výpověď poškozené je podporována výpověďmi dalších svědků, tedy XXX XXX a XXX XXX, kterým se bezprostředně ještě téhož dne večer svěřila s tím, co se jí u obžalovaného na masáži přihodilo. Obžalovaný jednal úmyslně, neboť si musel být vědom zjevné nepřiměřenosti jeho sexuálního útoku vůči poškozené. V žádném případě se nemohlo jednat o náhodu, omyl nebo snad jen o „letmý nezaviněný dotek“, který připustil v rámci své obhajoby obžalovaný.

14. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 38 a § 39 a násl. tr. zákoníku).
15. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení.
16. Obžalovaný má v opisu z evidence rejstříku trestů jeden záznam z roku 1998, ke kterému však z důvodu zaházení nelze přihlížet, v opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam. Z provedené lustrace v CESO pak vyplývá, že obžalovaný není trestně stíhán pro jinou trestnou činnost.
17. Za přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, stanoví zákon sazbu trestu odnětí svobody od 6 měsíců do 5 let. Při zohlednění povahy, závažnosti trestného činu, následků, okolností i pohnutek, polehčujících a přitěžujících okolností, dospěl soud k závěru, že lze akceptovat u obžalovaného uložení podmíněného trestu odnětí svobody ve výměře jednoho roku se stanovenou zkušební dobou dvou let, kterou považuje soud s přihlédnutím k věku obžalovaného, jeho dosavadní bezúhonnosti a významnému poučení z projednání věci před soudem, za dostačující.
18. Poškozená se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, která jí měla vzniknout v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, pro které byl uznán vinným. Obžalovaný nepřijatelným jednáním zasáhl do práv poškozené, podstatně zhoršil její komfort života, jednalo se o traumatizující zásah. Zdokladovala psychické problémy, když musela vyhledat odbornou pomoc (psychoterapeutku, poradnu, organizaci proFem). Lze předpokládat, že jednání obžalovaného negativně ovlivní i další běžný život poškozené. Soud přitom zohlednil obsah výpovědi poškozené, zprávy psychoterapeutky a centra pro oběti sexuálního násilí, ve kterých je konstatováno, že jednání obžalovaného vůči poškozené mělo za následek vznik úzkostně depresivní reakce, XXX. Z nároku poškozené vyplývá, že tato vznesla požadavek na náhradu nemajetkové újmy zásahem do jejích osobnostních práv, což prezentovala i ve své výpovědi o dopadu trestného činu. Náhrada nemajetkové újmy se v takovém případě opírá o ustanovení §

2956 a 2957 občanského zákoníku, na které se nevztahuje Metodika Nejvyššího soudu a k určení této náhrady není nutné přibírat znalce z uvedeného oboru, neboť zde jsou podmínky a kritéria nastaveny jinak a odvíjí se zejména od volné úvahy soudu. V daném případě došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník – o.z.). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ust. § 81 a 82 o.z., kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv. V této souvislosti není třeba provádět žádné další důkazní řízení, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy v trestním spise. Musí se jednat o takový zásah, který je objektivně způsobil vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014). O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pociťovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007). Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě dovodit, neboť zásah zejména do psychické sféry poškozené, která byla vystavena sexuálnímu útoku ze strany obžalovaného, jemuž se v nastalé situaci vzhledem k okolnostem nebyla schopna účinně bránit, jakož i zásah do její osobní integrity v důsledku necitlivého chování obžalovaného, by v obdobných případech stejně ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení. V dané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ust. § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného, který poškozenou nalézající se ve shora popsané zranitelné pozici, došlo k poměrně nedůstojnému a necitlivému zásahu do jejích základních práv, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, kterým nepochybně došlo ke snížení její důstojnosti, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. Šlo o úmyslné jednání narušující osobní integritu poškozené, což u ní vyvolalo obavy a strach. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení i řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že u poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, kdy došlo k zásahu do její osobnostní sféry, je na místě přiznat jí právo na náhradu této vzniklé nemajetkové újmy v penězích, přičemž s ohledem na dosavadní judikaturu, pak lze vzhledem ke zjištěným skutečnostem a okolnostem daného případu rozhodnout u poškozené o přiznání nemajetkové újmy v konkrétní částce. Vzhledem k charakteru, důsledkům škodlivého jednání a okolnostem případu, když sexuální atak obžalovaného vůči poškozené byl poměrně krátký a nikoliv výrazně intenzivní, se jevila soudu jako odpovídající výše 70 000 Kč. Tato částka odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k porušení základních práv poškozené, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality), tedy spravedlivé únosnosti. Protože údaj místa bydliště poškozené byl v průběhu tohoto řízení skryt (§ 55 odst. písm. c) tr. řádu), pak soud jako platební místo k úhradě nemajetkové újmy náležející poškozené označil sídlo její zmocněnkyně XXX. Soud odkázal poškozenou se zbytkem jí uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 3. května 2023

JUDr. Lukáš Kratochvíl v.r.
samosoudce